

opstiller nogen Forstjæl mellem Seilskibe og Dampskibe, fremdeles uafhjulpen, og man har derfor fundet det nødvendigt paany at bringe denne Sag frem i indeværende Rigsdagsamling.

De af Landstinget vedtagne Ændringer i det af Regjeringen i sidste Rigsdagsamling forelagte Forslag ere i det Væsentlige følgende:

Medens § 1 i Regjeringens Lovforslag ikke stiller særlige Forordninger til Førere af danske Dampfartøier af ikke over 60 Lons i den Fart, for hvilken det ikke er paabudt at føre Logbog, fandt herimod Landstinget fornemmelig af Hensyn til, at Loven omfattede ogsaa Passagerdampfartøier, at saadan Frihed kun burde tiltaaes for Dampskibe af ikke over 20 Lons. Saaremt den førstnævnte Grænse af 60 Lons bibeholdtes, antoges det nemlig at ville blive nødvendigt at opstille særegne Forordninger til Førere af alle Passagerdampfartøier uden Hensyn til disses Størrelse, men at følge denne Vej ansaaes utilraadeligt dels paa Grund af Vanskeligheden ved at skjelne mellem Skibe i egentlig Passagerfart og de Skibe, der væsentlig ere bestjæftigede i Godsfragten, men som dog medtage Passagerer, dels fordi det herved vilde kunne vanskeliggøres og undertiden forhindres at holde saadanne smaa Dampbaade i Gang, for hvilke der i Havne, indre Fjorde og paa Indsøer er megen Brug, og som dels benyttes til regelmæssig Passagerfart dels ved særlige Leiligheder anvendes i saadan Fart, medens de ellers bruges til Bugsering og lignende Tjeneste. Sattes Grænsen, som af Landstinget vedtaget, til 20 Lons, antoges Hensynet til de omhandlede mindre Fartøier at ville ske Fyldest, og naar de midlertidige Bestemmelser i § 7 i Lov om Tilsyn med Dampfartøier af 24de Marts 1875 bortfalde, hvilket efter deres eget Indhold vil ske, naar nærværende Lovforslag træder i Kraft, blive da dettes almin-

delige Bestemmelser anvendelige ogsaa med Hensyn til Passagerdampfartøier.

Landstinget ansaa det derhos for rettest af alle Dampskibsførere, uden Hensyn til Skibets Størrelse og Reisens Længde, at fordrø Kjendskab til Sikkringsmidlerne mod Dampskibslers Sprængning og praktisk Kjendskab i at sætte en Skibsdampmaskine i Gang og stoppe den, hvilken Kjendskab er af særdeles Betydning for en Dampskibsfører og kan erhverves i meget kort Tid.

Endelig fandt Landstinget, at Maskinister, for at opnaae Ret til at fare som første eller eneste Maskinmester, (jvfr. Lovforslagets § 5), burde godtgøre at have arbejdet i mindst tre Aar ved et Maskinværksted ikke alene, som af Regjeringen foreslaaet, ved Maskiners Forberedelse og Istandsattelse men ogsaa ved deres Opstilling, samt at Forordningen om Tjeneste i et Maskinværksted ikke helt kunde bortfalde, naar Vedkommende i lige saa lang Tid havde haft Tjeneste som Medhjælper ved Maskinen paa et Dampskib, men at førstnævnte Stilling ifkun for en Tid af indtil 2 Aar skulde kunne træde i Stedet for lige saa lang Tjeneste i en Maskinfabrik, naar Vedkommende i mindst eet Aar havde haft selvstændigt Arbejde i en saadan Fabrik.

De af Landstinget i Genhold hertil vedtagne Ændringer har Ministeriet kunnet tiltræde, og da man heller Intet har fundet at erindre imod de øvrige af Landstinget vedtagne mindre betydende Ændringer, er nærværende Lovforslag affattet ganske overensstemmende med det ovennævnte af Landstinget i Rigsdagsamlingen 1874—75 ved 3die Behandling vedtagne Lovforslag, kun at Tiden for Lovens Træden i Kraft er sat til den 1ste April 1877 i Stedet for til den 1ste April 1876.